

NAGY GÁSPÁR

Késői hódolat

*Szerelmes voltam én egykor az éjbe
nem mulasztottam volna el sosem
– semmiért sem! – csöndjét bevonni
gyöngé lámpásom sápadt fénykörébe*

*aztán együtt olvastunk – vakulásig –
ezeregy ritka meséket arról
hogy nemvárt nappalunk királya
most éppen hol barangol*

*és didergőn merre tündököl
szárnyait letéve az őrző angyal
kinek jó-álmért imával tartozánk
de szánk némulva csúful hallgat*

*csak esünk esőként (és vissza-esőként!)
betűk s jelek nyomán óriás bűnbe
– csillag hull a hó hull édenünkre –
esünk zsibbasztó ámulatba...*

*szerelmem ében éjszakám
te mondd ki: itt a hajnal!*

Tájkép – téli madárkikötővel

*Tél: nagyhavak hava
örvénylő fehéren
habja tengerében
úszik az erdőnek
hajladozik maga
úszik az erdőnek
büszke szálfenyőfa*

*s magas tetejében
csüngő tobozokból
jégcsap huzalokból
tűlevél alomból
épült árbóckosár
karácsonyi fészek
mintha volna jászol*

*angyalok vigyázta
madarak tanyája
éghez közel eső
isteni kikötő –
ki ne is vágjátok
el ne csúfítsátok
fejszés heródések!*

Rovások egy kivágandó csekei tölgyre

*Né z e k
k ö r ü l
m á r
c s a k
h a l o t t a i m
v a n n a k
-
m a g a m a t
i s
a n n a k
t e k i n t e m
a n n a k
-*

